

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucadebirligi23.net
mucadebirligi@gmail.com
t.me/mucadebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazetesi
mucadebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

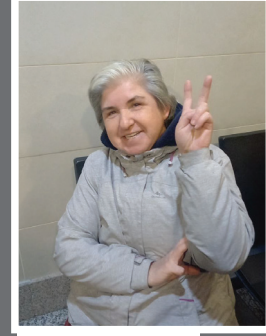
25 Aralık 2024 S.39

2 Susturamayacaksınız

Suriye'nin "düşmesi"nin ardından şehirleri, mahalleleri, köyleri cihatçı sürülerin doldurması ile birlikte, Türkiye ordusunun da Rojava ve Suriye'deki saldırıları arttı. Nazım ve Cihan, bu iki yiğit gazeteci, burada topraklarını savunan Kürt halkının yanında, yaşananları tarihe not düşüyordu, susturmak istediler...

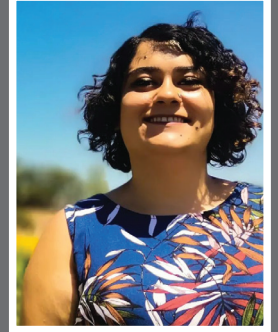
"Kalemlerini yerde bırakmayacağız!" diyerek Van'da aynı gün sokağa çıkan meslektaşlarına saldırıp, işkence ile gözaltına aldılar. Yetmedi, ertesi gün katledilen meslektaşlarına sahip çıkmak için İstanbul'da sokağa çıkan, "Susturamayacaksınız bizi" diyen gazetecilere ve onlara desteğe gelen siyasetçilere, demokratik kitle örgütlerine saldırdı, onlarcasını işkence ile gözaltına aldı. Yetmedi, 9 gazeteciyi tutukladı...

Muhabirimiz
Lutfiye Burcu Kara
90 Gündür
Tutuklu!

Muhabirimiz
Serpil Ünal

4 Gündür
Tutuklu!

2 Editör
Soruna Doğru Yaklaşım

4 Nazım ve Cihan

9 Zindanlar Yıkılsın
Tutsaklara Özgürlük

12 Amazon İşçileri
Greve Çıktı

Susturamayacaksınız

Manşet

İstiyorlar ki susalım. İstiyorlar ki hiç ses çıkarmayalım. Yokluğa, yoksulluğa, açlığa, savaşa, işgale, acılara, ölümlere karşı susalım. İnsanın insanı, insanın hayvanı, insanın doğayı sömürmesine, katletmesine ses çıkarmayalım! İstiyorlar ki tüm dünya gücünün zayıfı ezdiği, sadece en güçlülerin hayatta kalabildiği vahşi kanunlarla yönetilsin!

Kimileri buna "Orman kanunu" diyor, gücünün hiçbir sınır gözetmeksizin güçsüzü ezmesine yok etmesine... Oysa ormanda bile doğanın kanunları işler. Güçlüler yaşamın devamı için doğayı tümünden yok etmez, kendini yenileme şansı tanır... Ama emperyalizmin vahşi doğasında sadece daha güçlü olmak, daha da güçlü olmak var. Bu uğurda her yol mübah.

Yaşamak hakkını isteyen işçilere emekçilere, doğalarını, köylerini korumak isteyen köylülere, katledilmek istemediği için sokaklara çıkan kadınlara, topraklarını savunmak isteyen halklara, en çok da bunların haberini yapan, görüntüleyen ve dünyaya duyuran basına saldırırlar.

Bu saldırıların son kurbanları Nazım ve Cihan'dı. Suriye'nin "düşmesi"nin ardından şehirleri, mahalleleri, köyleri cihatçı sürülerin doldurması ile birlikte, Türkiye ordusunun da Rojava ve Suriye'deki saldırıları arttı. Nazım ve Cihan, bu iki yiğit gazeteci, burada topraklarını savunan Kürt halkının yanında, yaşananları tarihe not düşüyordu, susturmak istediler...

"Kalemlerini yerde bırakmayacağız!" diyerek Van'da aynı gün sokağa çıkan meslektaşlarına saldırıp, işkence ile gözaltına aldılar. Yetmedi, ertesi gün katledilen meslektaşlarına sahip çıkmak için İstanbul'da sokağa çıkan, "Susturamayacaksınız bizi" diyen gazetecilere ve onlara desteğe gelen siyasetçilere, demokratik kitle örgütlerine saldırdı, onlarcasını işkence ile gözaltına aldı. Yetmedi, 9 gazeteciyi tutukladı...

Gazetecilerin gözaltına alınması üzerine bir açıklama yaptı İstanbul Barosu ve katledilen, gözaltına alınan gazetecilere sahip çıktı. Hayır! Bizim öldürdüklerimize, bizim saldırdıklarımıza, bizim gözaltına alıp tutukladıklarımıza sahip çıkamazsınız diyen devlet, İstanbul Barosu ve yöneticilerine de soruşturma açtı... Bu defa onlarca baro ard arda İstanbul'a sahip çıktıklarını açıkladı.

Saldırıları büyüdükçe dayanışma da büyüyor, karşı koyuş da büyüyor. Ne yaparlarsa yapsınlar, en vahşi tedbirleri de uygulasalar, artık hiç kimseyi yıldırıyorlar. On yıllardır demoklesin kılıcı gibi halkların başının üzerinde sallandırılan zindanlar tehdidi dahi vız geliyor. En sıradan insanlar "tutuklayacaklarsa tutuklasınlar" diyerek meydan okuyor "devlet baba"ya.

Susturamayacaklar!

İşkenceleri de, gözaltıları da, zindanları da, katliamları da baş eğdiremiyor ezilen halklara, işçi ve emekçilere, öğrencilere, Kürt halkına.

Özgürlük yürüyüşü sürecek!

Suriye Sorununda Proleter Politika -I Soruna Doğru Yaklaşım

Editör

23 Aralık'24

Suriye, düşmanları dahil, kimsenin beklemediği bir anda ve hızla yıkıldı. Öncesi bir yana, modern tarihi yüzyılı geçen bir devletin bu hızla yıkılması, doğal olarak, tartışmaları da beraberinde getirdi. Nasıl ve neden olmuştu bu yıkım sorularına verilen yanıtlar, her taraf ve kesimde olduğu gibi, komünist ve devrimci partiler arasında da tartışmalara yol açacak gibi görünüyordu.

Önce, her türlü yanlış anlama ve yorumun önüne geçmek için şunun altını çizelim: Emperyalizme, Arap gericiliğine, Türkiye'ye ve onların besleyip sahaya sürdükleri dinci faşist çetelere karşı savaşta Suriye devletinin desteklenmesi gerekli ve doğru bir politikaydı. Türkiye ve Kürdistan devrimci komünistleri başından beri bu çizgiyi savundular ve gereklerini yerine getirdiler.

Fakat, **emperyalizme ve gericiliğe karşı verilen bu savaşta Suriye devletinin desteklenmesi, Suriye ordusunun düşmanları karşısında zafer kazanmasını istemek ve bu yönde bir politik çizgi izlemek ne anlama geliyordu?** Bu, Suriye'deki politik iktidarın koşulsuz desteklenmesi anlamına mı geliyordu; ya da öyle mi olmalıydı?

Kuşkusuz hayır! Komünistler, böyle durumlarda -ve esasında her zaman- sınıfsal bakmayı bir tarafa bırakamaz. Böyle bir durumda, şu soru net biçimde sorulmalı ve yanıtı son derece açık olmalı: Suriye'deki politik iktidarın, adlı adınca BAAS iktidarının sınıf karakteri nedir? Komünistler için bu sorunun yanıtı son derece açık. **BAAS iktidarı, burjuva bir iktidardır. Haliyle, komünistlerin böyle bir iktidara destekleri koşulsuz ve sınırsız değildir, olamaz da...** Komünistlerin bu iktidara destekleri koşullu ve sınırlı olmak zorundadır. Koşul, emperyalizme ve gericiliğe karşı savaşta kararlı olması; sınırı da bu savaş çerçevesindedir. Bunun dışında **komünistler, Suriye'de olsun başka yerde olsun, proletaryanın bağımsız sınıf çıkarlarını titizlikle korurlar ve bu çıkarları her türlü burjuva sınıfa karşı savunurlar.** Esasında, Suriye Komünist Partisi'nin (SKP) savunması gereken politik çizgi de böyle olmalıydı. Bir adım daha ileri giderek şunu söyleyebiliriz: SKP, savaşın içinde dahi, emperyalizme, gericiliğe ve faşizme karşı savaşırken kendi bağımsız sınıf çizgisini korumalı, proletaryanın çıkarlarının burjuva sınıfın çıkarları içinde erimemesi için büyük bir titizlik göstermeliydi.

Bu, kimi akli evellerin, Lenin'den öğrendikleri "dış savaşçı iç savaşa çevir" sloganını olduğu kopyalayıp uygulamak gerektiği anlamına elbette gelmez. Böyle bir politikayı önermek, emperyalist planların uygulanmasına yol açan dar kafalılık anlamına gelir; o kadar.

Şu sorulabilir: Çağımızda burjuva sınıf iktidarı nasıl oluyor da emperyalizme ve gericiliğe karşı savaşabiliyor? **Bu sorunun yanıtı, çağımızda emperyalist-kapitalist sistemin içinde bulunduğu koşullarda ve bunun sonucu olarak, bağımlı, yarı-bağımlı ülkelere ya da emperyalist-kapitalist sisteme henüz tümünden entegre olmamış ülkelere dayattığı "tam ilhak" politikasında yatıyor.** Emperyalizmi, geçmiş on yıllardaki haliyle ele alıp değerlendiremeyiz. Emperyalist devletlerin, emperyalist mali sermayenin ulaştığı dev boyutları, bunun sonucu olarak emperyalist-kapitalist sistemin krizini ve çöküş sürecini, buna karşılık emperyalist mali sermayenin ve emperyalist devletlerin bu krizden, bu çöküş sürecinden çıkışı için izlediği politikaları anlamak ve mutlak biçimde hesaba katmalıyız.

Kısaca, emperyalist devletler ve emperyalist mali sermaye, krizi atlatmak, genişletilmiş yeniden üretimi ve sermaye birikimini sürdürmek için, bağımlı ve yarı-bağımlı

ülkeleri, sisteme henüz tam entegre olmamış ülkeleri "eski tarz" sömürü yöntemleriyle sömürmekle yetinemez bir noktaya gelmiştir. Şimdi, bağımlı ve yarı-bağımlı (yeni-sömürge) ülkelerin henüz sisteme tam entegre olmayanların ekonomilerini "tam ilhak"a zorluyor. "Yeni sömürge" ülkenin bankalarına, sanayisine, tarım ve topraklarına; yeraltı ve yer üstü kaynaklarına el koymak, böylece sömürüyü olabilecek en yoğun düzeye getirerek sermaye birikimini artan biçimde sürdürmek. Bu politikaya boyun eğmeyen, karşı koyan; bu politikaları kabul etmeyen ülke ve devletleri yerle bir ederek, parçalayarak ortadan kaldırıyor. Yugoslavya bir örnektir; Fransa'nın Sarkozy'siyle "iyi ilişkiler" içinde olduğu sonradan ortaya çıkan Kaddafi'nin petrol zengini Libya'sı bir başka örnektir vb.

Elbette, doğru sonuç ve tahlillere ulaşabilmek için sorunu bir bütün halinde ele almak zorundayız. **Başta ABD olmak üzere, emperyalist devletlerin ve emperyalist mali sermayenin dünya işçi sınıfı ve emekçi halklarına, Küba ve Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti başta olmak üzere sosyalist ülkelere, Venezuela, Nikaragua gibi, sosyalizm yönelimli halkçı-demokratik iktidarlara karşı başlattığı küresel iç savaş, emperyalist mali sermayenin "tam ilhak" politikasından ayrı ele alınamaz.** Çağımızın temel karakteristik özelliği, emperyalist-kapitalist sistemin çöküş ve proleter devrimler dönemi olmasıdır. Emperyalistlerin (NATO'nun) sözleriyle söylersek, "Ayaklanmalar

Yüzyılı"ndayız. Yani toplumsal devrimler yüzyılı. Emperyalist devletler ve NATO, bu belirlemeyi 2000'li yılların hemen öncesinde yapmış ve yeni döneme uygun politik ve askeri hazırlıklara başlamışlardı. 11 Eylül provokasyonu, aynı zamanda emperyalizmin dünya proletaryası ve emekçi halklarına, dünya komünist ve devrimci güçlerine karşı bir küresel iç savaş ilanıydı. O günden bugüne ortaya çıkan bütün siyasal gelişmeleri, savaşları, emperyalistlerin tüm girişimlerini bu olguyu değerlendirmelerimizin tam ortasına yerleştirmeden doğru anlayıp tahlil etmemiz mümkün değil. Küresel iç savaş ve "tam ilhak" emperyalist devletlerin, emperyalist mali sermayenin günümüzde izledikleri politikaların ruhudur, temelidir.

Emperyalist devletlerin ve emperyalist mali sermayenin "tam ilhak" politikasına, "tam ilhak" dayatmasına boyun eğmeyen, bu politikayı reddeden devletler, varlık koşullarını korumak için emperyalizmle savaşmak

durumunda kalıyorlar.

Suriye, işte bu tip devletlerden biridir. Emperyalist devletler (ABD, Britanya, AB) Suriye'ye boyun eğdirerek, önce dinci faşist çeteleri "iktidara ortak" yapmak istediler. Türkiye, bu politikanın uygulayıcı gücü olarak seçildi; ona bu görev verildi. 2011'de, Suriye'ye karşı dinci faşist çetelerin harekete geçirilmesinden hemen önce Türk Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, dinci faşistlerin iktidara ortak edilmesi teklifiyle Şam'a gitti. Esasında, emperyalistler ve Türkiye dahil, geric Arap devletleri dinci faşist çeteleri harekete geçirmek için her şeyi hazırlamışlardı. Esad, Türkiye'nin teklifini kabul etseydi, emperyalistler savaşa gerek kalmadan iktidarı devireceklerdi. Esad ve iktidarı buna boyun eğmedi, direndi; ardından çeteler harekete geçirildi. Esad şahsında Suriye yönetimi, kendini korumak için, yani kendi varlık koşullarını sürdürmek için emperyalizme ve gericiliğe karşı direndi.

Devam edecek...

Başta ABD olmak üzere, emperyalist devletlerin ve emperyalist mali sermayenin dünya işçi sınıfı ve emekçi halklarına, Küba ve Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti başta olmak üzere sosyalist ülkelere, Venezuela, Nikaragua gibi, sosyalizm yönelimli halkçı-demokratik iktidarlara karşı başlattığı küresel iç savaş, emperyalist mali sermayenin "tam ilhak" politikasından ayrı ele alınamaz.

Gazeteciler Nazım Daştan ve Cihan Bilgin Katledildi

Kuzey ve Doğu Suriye'deki gelişmeleri takip eden gazeteciler Nazım Daştan ve Cihan Bilgin, 20 Aralık günü saat 15.20 sularında Tişrîn Barajı ve Sırrîn Beldesi arasındaki yolda Türk SİHA'ları ile hedef alınarak katledildi.

Son yıllarda Rojava'da yaşanan tüm gelişmeleri dünya basınına duyuran, Kürt halkının sesi olan gazeteciler Nazım Daştan ve Cihan Bilgin, 8 Aralık'tan bu yana Tişrîn Barajı ve Qerekozak Köprüsü'nde yaşanan gelişmeleri takip ediyordu.

Gazetecileri katlederek ne gerçekleri saklayabilirsiniz ne de Kürt halkının özgürlük mücadelesini engelleyebilirsiniz!

Meslektaşları için Sokağa Çıkan Gazeteciler Tutuklandı

21 Aralık günü öğle saatlerinde Dicle Fırat Gazeteciler Derneği (DFG), Mezopotamya Kadın Gazeteciler Derneği (MKG) ve DİSK Basın-İş öncülüğünde bir araya gelen gazeteciler, Rojava'da haber takip ederken Türkiye SİHA'sı ile katledilen gazeteciler Nazım Daştan ve Cihan Bilgin için Şişhane Meydanı'nda bir basın açıklaması yapmak istedi.

Gazetecilerin çağrısı ile çok sayıda siyasi parti ve demokratik kitle örgütü temsilcisinin de

geldiği Şişhane Meydanı polisler tarafından ablukaya alındı.

Gazeteciler bu ablukaya "Özgür Basın Susturulmaz" sloganlarıyla tepki gösterdi. Katliamı protesto etmek amacıyla çok sayıda kişi de farklı noktalarda bir araya geldi, ara sokaklarda sık sık "Özgür basın susturulamaz" ve "Direne direne kazanacağız" sloganları yükseldi.

Polisin saldırısıyla çoğu gazeteci 59 kişi, ters kelepçe ile darp edilerek gözaltına alındı. Sağlık kontrollerinin ardın-

dan Vatan Emniyet Müdürlüğü'nde araçta bekletilen gazetecilerin akşam saatlerinde ifadelerinin alınmasıyla 45 kişi serbest bırakılırken, aralarında Mücadele Birliği muhabiri Serpil Ünal'ın da olduğu 14 kişi, ifadelerinin savcılıkta alınacağı gerekçesi ile Vatan Emniyet Müdürlüğü'nde gözaltında tutuldu.

22 Aralık günü 9'u gazeteci 14 kişi, ifadeleri alınmak üzere Çağlayan Adliyesi'nde savcılığa çıkarıldı. Gazetecilerin ifadesini almayan, dosya üzerinden karar veren savcı, 5 kişiyi adli kontrol, 9 kişiyi de tutuklama talebi ile Sulh Ceza Mahkemesine sevk etti.

Akşam geç saatlerde mahkeme, Serpil Ünal ile gazeteciler Gülistan Dursun, Pınar Gayıp, Hayri Tunç, Enes Sezgin, Osman Akın, Can Papila ve siyasetçiler Hacı Uğis, İmam Şenol'u tutukladı. Zeynep Kuray, Yadigar Aygün, Mahsum Sağlam, Yağmur Filiz ve Pelin Laçın de adli kontrol ile serbest bırakıldı.

Serbest bırakılan gazeteciler, tutuklanmalarının yakınları ve avukatlar Adliye önünde bir açıklama yaparak yaşananları dile getirerek, Kürdistan'da gazetecilerin katledildiğini hatırlattılar.

Gözaltına alınan Serpil Ünal Gülistan Dursun ve Pınar Gayıp Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi'ne, Hayri Tunç, Enes Sezgin, Osman Akın, Can Papila, Hacı Uğis ve İmam Şenol da Metris Kapalı Cezaevi'ne gönderildi.

Samandağ Halkı Katliamlara Sessiz Kalmadı

Derneği şeyh Zülfikar çiftçi, **Adana Alevi Platformu** dönem sözcüsü Hüseyin İncesu, **Arap Halkı Alevileri Dayanışma Derneği** başkanı Hamit Karaoğullarından, DEM Parti İstanbul Milletvekili Celal Fırat ve birçok kurum temsilcisi katıldı.

Mitingde Emek Demokrasi Güçleri adına yapılan konuşmada;
"Suriye'de yaşanan gelişmeler sonucunda 8 Aralık günü HTŞ öncülüğündeki çeteler Şam'da yönetimi ele geçirdi. 2011'de Suriye'de bu çeteler eliyle başlatılan emperyalist saldırganlıkla; Alevilere, Hristiyanlara, Ezidilere, Kürtlere ve kendilerinden olmayan bütün ezilen halklara yönelik katliamlar ve soykırımlar gerçekleştirilmiştir. **Türkiye'deki devlet yetkililerinin söylemleri, Şam'daki HTŞ yönetimini ziyaret etmeleri ve Emevi Camiinde HTŞ lideriyle birlikte namaz kılmaları, Türkiye'nin de yaşanan sürecin ana sorumlularından biri olduğunu açıkça göstermektedir.**" denildi.

Mitingi düzenleyen kurumlar bu kampanya ile Samandağ'dan Antakya'ya, Türkiye'den bütün uluslararası kamuoyuna çağrı yaptıklarını söyledi. Kampanyaya katılarak seslerini yükseltmek ve mücadeleyi her alanda büyütmenin en acil sorumluluk olduğunu vurgulayarak mitingi sloganlarla sonlandırdılar.

Suriye'de yönetimi alan çeteler yönetimi tesis etme bahanesiyle; Lazkiye, Tartus, Hama gibi şehirlerde yaşayan Arap Alevilere yönelik saldırı ve infazlar devam ediyor. Suriye iç savaşının başından bu yana hedef tahtasında olan Arap Alevilerin yoğunluklu yaşadığı Samandağ'da halk bu saldırılara karşı seslerini duyurmak için bir miting düzenleme kararı aldı.

Emek Demokrasi Güçleri'nin çağrısıyla Samandağ semt pazarında 22 Aralık Pazar günü

gerçekleştirilen miting «Katliamlara ve Savaşa Dur De, İnsanca Yaşam için Mücadeleye» şiarıyla başlatılan kampanyanın ilk adımı oldu.

Aralarında Mücadele Birliği Platformu'nun da bulunduğu Emek Demokrasi Güçleri'nin çağrısıyla yapılan mitingde **Alevi Bektaşî Federasyonu** Genel Başkanı Mustafa Aslan, **Avrupa Alevi Birlikleri Konfederasyonu**'nun Eş Başkanı Hüseyin Mat, **Pir Sultan Abdal Kültür Derneği** Genel Başkanı Cuma Erçe, **Alevi Değerleri**

İstanbul Barosuna Terör Soruşturması

İstanbul Barosu, Suriye'de öldürülen gazetecilerle ilgili açıklama yaptı ve hakkında hızla soruşturma başlatıldı.

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı, İstanbul Baro Başkanı İbrahim Kaboğlu ile yönetim kurulu üyeleri hakkında Kuzey ve Doğu Suriye'de öldürülen gazeteciler Nazım Daştan ve Cihan Bilgin'e ilişkin yaptığı paylaşım nedeniyle "Örgüt propagandası yapmak" ile "Halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yaymak" iddiasıyla soruşturma başlattı.

Baro, bu soruşturmaya tepki göstererek, 22 Aralık günü bir açıklama yayımladı:

"Her zaman insan haklarını ve hukukun üstünlüğünü savunan Baromuz, tüm Anayasal kuruluşları

ve hukuk kurumlarını, usul kuralları başta olmak üzere, Anayasaya, yasalara ve hukukun genel ilkelerine saygı göstermeye çağırır."

Baro açıklamasında, "İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığına atfen basına yansıyan haberlere konu isnatlar ve açıklama metnimiz arasında doğrudan veya dolaylı bir bağ kurulması kesinlikle olanaksızdır. Kaldı ki, açıklama metninde Türkiye Cumhuriyeti ve kurumlarına yönelik hiçbir olumsuz ifade ve suçlama yer almamaktadır. Her zaman insan haklarını

ve hukukun üstünlüğünü savunan Baromuz, tüm Anayasal kuruluşları ve hukuk kurumlarını, usul kuralları başta olmak üzere, Anayasaya, yasalara ve hukukun genel ilkelerine saygı göstermeye çağırır." vurgusu yaptı.

Aralık Katliamları Anıldı

15 Aralık | Halkların Birleşik Devrim Hareketi, İsviçre'nin Zürich Kantonunda Aralık ayında faşist devlet tarafından gerçekleştirilen Maraş, 19-22 Aralık zindanlar ve Roboski katliamlarını anmak için bir panel düzenledi.

Saygı duruşu ile başlayan panel, sinevizyon gösterimi ile devam etti. Aralık ayı katliamlarını ve bu katliamlara yönelik verilen mücadeleyi anlatan sinevizyon gösterimi, HBDH'nin yaptığı eylemlerin görüntüleri ile son buldu.

Panelistlerin sunumuyla

devam eden etkinlik, soru cevap bölümünden sonra müzik dinletisi ile son buldu. Panelistlerin ve HBDH temsilcisinin konuşmalarında, katliamların faşist devletin bilinçli bir şekilde işçi, emekçi ve ezilen halkları baskı altında tutmak için yüzyıldır uyguladığı bir yöntem olmakla beraber, devrimcilerin asla bu tür katliamlar ve baskılar karşısında sessiz kalmayacağını ve mücadeleyi yükselteceği vurgusu yapıldı.

19 Aralık'tan Bugüne Tecrit Ağırlaşarak Sürüyor

19 Aralık | İnsan Hakları Derneği (İHD), Tutsaklarla Dayanışma İnisiyatifi (TDİ), Tutsaklarla Dayanışma Ağı, 19-22 Aralık Zindan Katliamı'nın 24. yılında Ümraniye Zindanı önünde bir araya gelerek bir basın açıklaması düzenledi. Açıklamayı okuyan İHD İstanbul Şube Başkanı Gülderen Yoleri, 24 yıl önce 20 zindanda eş zamanlı operasyonlarla gerçekleştirilen katliam sürecini aktardı.

Katliamının sorumlularının ve faillerin halen yargılanmadığını da ifade eden Yoleri, katliamın sorumluları ve faillerinin yargılanmasını talep etmekten devam edeceklerini belirterek "19 Aralık Katliamını Unutmadık, Unutturmayacağız!" dedi.

Aradan geçen 24 yıllık süreçte tecrit sisteminin daha da ağırlaştırıldığını ve tüm zindanlarda hak gasplarının artarak devam

ettiğini söyleyen Yoleri, Toplum üzerinde zor kullanma aygıtı haline dönüşen hapsedme sisteminde yeni tip zindanlar ile bugün tecrit sisteminin insanın hem fiziksel hem de zihinsel bütünlüğü üzerinde büyük bir tahribat meydana getirdiğini, F Tipi zindanların yanı sıra özellikle yeni açılan Yüksek Güvenlikli, S Tipi ve Y Tipi zindanlar ile yeni bir sistem uygulanmaya başlandığını ve tutsaklara çok ağır tecrit yöntemleri uygulandığına dikkat çekti.

Özellikle Yüksek Güvenlikli Zindanlarda ister tutuklu ister hükümlü olsun tüm tutsakların ağırlaştırılmış mahpus statüsündeki infaz sisteminin uygulandığını aktaran Yoleri, "Bu infaz sistemi tüm tutsaklar açısından ağır insan hakkı ihlallerini içinde barındırmakta olup bu sistem uygulamadan

mutlaka kaldırılmalıdır" diyerek zindanların, birçok sorunun sürekli hale geldiği ve tutsakların yaşamını tehdit eden uygulamalar ile birer insan hakları ihlal merkezlerine dönüştüğünü vurguladı.

1 Aralık 2024 tarihi itibari ile 406 açık ve kapalı zindanlarda 378.657 tutuklu ve hükümlü; ayrıca anneleriyle kalan 0-6 yaş arası 759 çocuk olduğunu söyleyen Yoleri, 2024 yılının ilk 11 ayında 709 tutsağın zindanlarda yaşamını yitirdiğini hatırlattı. Özellikle ağır hasta tutsaklarla ilgili tek karar verici merci olan Adli Tıp Kurumu tarafından verilen "Hapishanede kalabilir" raporları ile tutsakların yaşam haklarının gasp edildiğini ve tahliyesi engellenen ağır hasta tutsakların yaşamlarını kaybettiklerine dikkat çekti.

İHD olarak zindanlarla ilgili taleplerini de şöyle sıraladılar:

- Katliamın yaşanmasında sorumluluğu olan tüm faillerin yargılanması ve adaletin sağlanması,
- Ağır tecrit ve izolasyon uygulamalarına son verilerek F Tipi, Yüksek Güvenlikli, S Tipi ve Y Tipi Hapishanelerin kapatılması,
- Mahpusların tahliyelerini engelleyen idare ve Gözlem Kurullarının kaldırılması,
- İşkence ve kötü muamelelere son verilmesini, sorumlu olanlar hakkında etkin soruşturmalar açılması,
- Mahpusların adil yargılanma, sağlık hizmetlerine erişim, yeterli beslenme, hijyen koşullarına, kültürel ve sosyal haklara, avukatları ve aileleriyle görüşebilme haklarına erişiminin ayrımsız bir şekilde sağlanması,
- Yaşam hakkının korunmasını, ölümlerin önlenmesi,
- Hapishanede yaşamını devam ettiremeyecek ağır hasta, engelli ve ileri yaşta olan mahpusların tahliyelerinin sağlanması.

Hesabını Sormak Tarihsel Sorumluluğumuzdur

aynı zamanda hak gaspları, baskılar ve bunlara karşı yapılan açlık grevlerinin, ölüm oruçlarının, mücadelelerinin tarihi olmuştur." denildi.

Avukatlar, "Hayata Dönüş' ile devlet amacına ulaşabildi mi? Kısa bir süreliğine belki. **Hapishaneler bugün makyajlı görünümünün altında 12 Eylül koşullarının gerisindedir. Ancak geldiğimiz noktada devlet her yıl yeni hapishaneler inşa etmektedir. Hapishanelerde intiharlar adı altında adli-siyasi mahpuslar öldürülmekte, hasta tutsaklar ATK eliyle infaz edilmektedir.**

Alfabe'deki her harf yeni bir hapishane rejiminin adı olmaktadır; T, Y, S... uzayıp gidiyor. Ortak noktaları ise tecrit-tretmanın en ince haliyle uygulanmaya çalışılmasıdır" dedikleri açıklamada, "Toplum olarak nasıl yönetildiğimizi görmek için hapishanelere bakmak yeterlidir. İnfaz, işkence, tecrit, hak gaspları bugün hapishanelerin bilançosudur." vurgusu yaptılar. Bugün olması/yapılması gerekli en önemli hususun 19-22 Aralık katliamının operasyonlarda yaşananların aydınlatılması ve hukuki sorumluluğu olan tüm yetkililerin yargı önüne çıkarılması" olduğunu söyleyen avukatlar, açıklama sırasında sık sık "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" sloganları atıldılar.

19 Aralık | İzmir'de ÇHD, ÖHD, İHD ve THİV 19-22 Aralık Hapishaneler Katliamı'nda ölümsüzleşen devrimciler için Buca Kırıklar Cezaevi önünde bir basın açıklaması düzenlediler.

Açıklamada 2000 Aralık'ında 20 zindana birden saldırılması ve yaşanan katliam anlatıldı,

"Devrimci tutsaklar yakılarak, kurşunlanarak, kimyasal silahlarla zehirlenerek, dövülerek fiziken yok edildiler. Üzerinden 22 yıl geçti. O gün yaşananlar yoldaşları, dostları, mağdurları, avukatları olarak hafızamızda taze. Unuttuk sanılmasın! Bu ülkede hapishanelerin tarihi

Mücadeleleri Sürdürülecek

21 Aralık | 19-22 Aralık zindan katliamının 24. yılında İstanbul Emek ve Demokrasi Güçleri, 20 zindanda gerçekleştirilen katliamda ölümsüzleşen 28 devrimci tutsak için Kadıköy rıhtımında eylem yaptı. Açıklamaya, Tutsaklarla Dayanışma İnisiyatifi (TDİ) ve Mücadele Birliği Platformu'nun da aralarında olduğu çok sayıda siyasi parti ve devrimci örgüt katıldı.

Devrimci tutsaklar için yapılan eylemde ilk olarak Emek ve Demokrasi Güçleri adına ortak basın açıklaması okundu.

Ortak açıklamayı okuyan Onur Halil, katliamın üzerinden 24 yıl geçtiğini hatırlatarak, "19-22 Aralık saldırıları doğrudan katliam yapma hedefli saldırılardı. Bu durum devletin konuya dair yaklaşımı ve siyasi tutsakların hapishanelerdeki varlığı ile birlikte değerlendirildiğinde aslında şaşırtıcı değil. Zira devlet her zaman hapishanelerdeki her türlü uygulamasını sürekli zor'a dayalı politikalarla yaşama geçirmiş ya da geçirmeye çalışmıştır. 19-22 Aralık'ta zoru katliam düzeyine çıkardı. **19 Aralık, teslim olmayanların, iradesini zalimlere karşı eğmeyenlerin onurla direniş günüdür. Bu vesileyle, hayatını kaybeden yoldaşlarımızı saygıyla anıyor, onların mücadele mirasını sahipleniyoruz.**" dedi.

Açıklamanın ardından TDİ adına, katliamı Bayrampaşa zindanında yaşayan Fatma Yıldırım söz alarak, "O zamandan bu zamana 24 yıl geçti. Bu 24 yılda, 19 Aralık bir dönüm noktası olarak devrim tarihimize geçti. Sınıf mücadelesi yükseldi. Ve tek bir devrimci tutsağın bile, yalnız başına hücrede kaldığı halde asla teslim olmadığını, asla iradesini sermayeye teslim etmediğini gösteriyor 19

Aralık ve sonrasında yaşanan Ölüm Oruçları." dedi.

Tutsaklarla Dayanışma İnisiyatifi'nden Hıdır Sabur, Ezilenlerin Sosyalist Partisi adına Murat Çepni ve Mücadele Birliği Platformu adına Muhammed Hizmetçi sırayla söz alarak 19 Aralık katliamı özelinde bugünün zindan sorununun yakıcılığına dikkat çektiler.

Zindanlar Sorunu İktidar Sorunudur

ile neden yetinmediğini, S ve Y tiplerine neden ihtiyacı olduğunu anlattı. Tutsaklarla dayanışma için TUHAYDER'in tutsaklara para yatırma kampanyasına TDİ olarak destek olduklarını söyleyerek dayanışma çağrısı yaptı.

Konuşmaların ardından Fatma Yıldırım, TDİ olarak yapacakları eylem ve etkinliklere dayanışma çağrısı yaptı, 2025 Mart'ına kadar tutsaklara para yatırma kampanyasını sürdüreceklerini hatırlattı.

Etkinlikte verilen kısa aranın ardından TDİ'nin hazırladığı, 19 Aralık Katliamını içerisi ve dışarıyla anlatılan bir video izlendi. Ardından zindanlar üzerine serbest kürsü başlatıldı ve izleyicilerden, eski tutsaklardan söz alınmaya başlandı.

Birkaç ay önce tahliye olan Mücadele Birliği Platformu'ndan Ali Ekber Sever, zindanlarda yaşanan sorunlara değinerek, kendisinin de 9 ay gecikmeli tahliye edildiğini söyledi, **"İktidar sorununu çözmeden zindanlar sorununu çözemeyiz"** dedi.

Ardından 19 Aralık'ta "güzelliğini devrime veren" Hacer Arıkan ile telefon bağlantısı kuruldu. 2000'de yaşanan zindan katliamı esnasında çocuk yaşta olan Sena Şat da, 19 Aralık'ın sadece katliamı anma değil, zindanlarda yaşanan sorunları gündeme getirme zamanı olduğunu söyleyerek, bu katliamı anlattığı çizgi romanı Daima'ya ve yasaklanmasına değindi.

Ölüm Orucu Savaşçılarından oluşan Direnişçiler Korosu da şiirleri ve marşları ile etkinliği renklendirdi. Ardından İsyân Ateşi ve Gölgedekiler Gruplarının birlikte verdikleri müzik dinletisi ile TDİ'nin anma etkinliği sona erdi.

22 Aralık | 19 Aralık zindan katliamının 24. yılında Tutsaklarla Dayanışma İnisiyatifi (TDİ) Sarıgazi DEM Parti'de bir etkinlik düzenleyerek katliamı andı.

TDİ'nin 19-22 Aralık 2000 zindan katliamı için düzenlediği panel, saygı duruşu ile başladı. İlk olarak Dayanışma Ağı'ndan Gönül Karagöz söz alarak 19 Aralık gününü ve yaşadıkları katliamı anlattı.

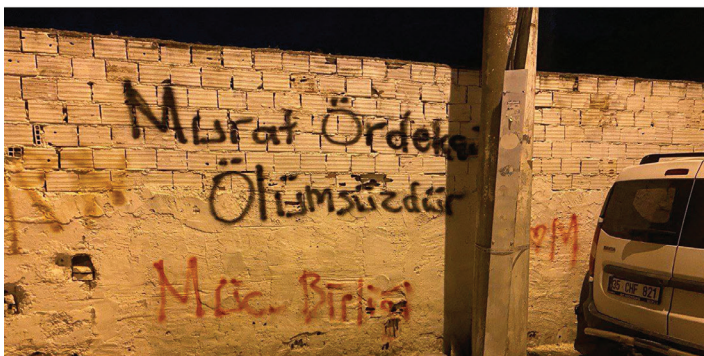
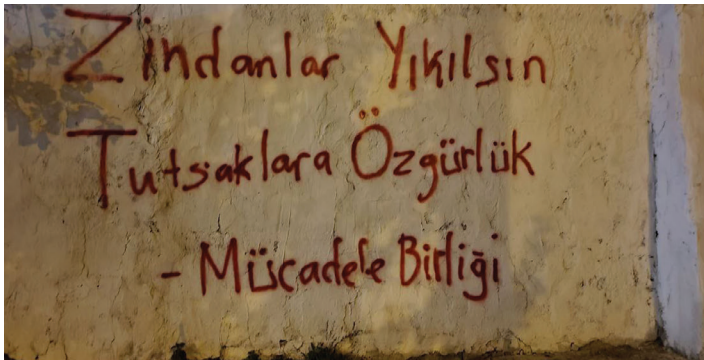
Panelde moderatörlük yapan Fatma Yıldırım, Bayrampaşa katliamında yaşananlara değinerek, sözü katliamı Umraniye zindanında karşılayan ve 28 yıl sonra beraat edip tahliye olan Ergül Çiçekler'e verdi.

Çiçekler bu 1 yıl içinde çok sayıda programda 19 Aralık'ı anlattığını, ama aslında bunun her şeyi anlatmaya da yetmediğini söyleyerek, **"Bu insanlar bu gücü, bu azmi nereden buluyorlardı? Bu mücadeleye olan inançtır."**

dedi. *"O zindanlara bizi gömmeye gelenler, o zindanlara gömüldüler, yenildiler. Ömür boyu göğsümüzde taşıyacağımız madalya budur."* diyerek, şu anda kendisinin özgür olduğunu ama geldiği yerde hala 10 bin kişinin tutsak olduğunu hatırlattı.

Ardından MA-TUHAYDER eşbaşkanı Mehmet Şafi Erol söz alarak, dışarıda birlik olamadıklarını vurgulayarak, hem içeride tutsaklara, hem dışarıda ailelere yönelik uygulanan baskılara değindi.

TDİ adına tutsak yakını Hıdır Sabur söz aldı, 19 Aralık, Maraş ve Roboski katliamlarını anarak ölümsüzleşenleri selamladı. Cezaevleri İnfaz Kurullarının kuruluşunu ve o kurulun aldığı kararlarla infazları yakmalarını hatırlattı, hasta tutsakların tahliye edilmeyip idama mahkum edildiğini söyledi. Devletin F tipleri

Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük

19-22 Aralık 2000, burjuva devletin devrimci iradeye karşı açtığı savaşın kanla yazılmış tarihidir. "Hayata Dönüş" adıyla gerçekleştirilen bu katliam, yalnızca gerçekleştiği dönemle sınırlı kalan bir saldırı değildir.

Devrimcilere yönelik uygulanan tecrit politikaları ve hapisane koşullarının sistematik olarak kötüleştirilmesi ile günümüzde yakıcı bir sorun olarak karşı karşıya olduğumuz sürecin dönüm noktasıdır. Katliamda 30 devrimci katledilirken yüzlercesi yaralanmış, fakat devrimciler yüreklerini ve yaşamlarını ortaya koyarak her türlü saldırıya rağmen teslim alınamamıştır. Öyle ki, o gün gösterilen mücadele ruhu, yarattığı örnek ile mücadele edenlerin bilincinde ve halklarımızın yüreğinde mihenk taşı olmuştur.

Tarih bizden yanadır: Zulüm ne kadar acımasızsa, mücadele o kadar karardır.

O gün, bu katliamı gerçekleştirenler aynı barbar politikaları sürdürmektedirler. Yönetebilmek için, toplumsal mücadeleye ve devrimci güçlere karşı yeni baskı araçları geliştirmekte, emekçi sınıfları ve öncülerini sindirmenin yeni yollarını aramaktadırlar. Binlerce devrimci tutsak, F Tipi hücrelerde yalnızlaştırma ve tecrit koşullarında işkenceye maruz kalırken, son dönemlerde açılan ve yaygınlaştırılan S ve Y tipi hapisaneler ile bu koşullar daha da kötü hale getirilmiştir.

Tecrit, sermaye düzeninin elindeki en sinsi silahlardan biridir. Halkların özgürlük mücadelesini zindan duvarları arasında boğmayı hedefleyen bu politika, burjuvazinin devrimci mücadeleden ve zindanlardaki devrimci dayanışmadan duyduğu korkunun ifadesidir. Ama yanılıyorlar! Devrimci irade ne zindanlarda tükenir, ne de işkenceyle teslim alınır!

Zindanlar sınıf mücadelesinin en keskin cephelerinden biridir. Sermaye egemenliğinin ve faşizmin gerçek yüzü zindanlarda tecrit ve işkenceyle kendini açığa vururken, proletaryanın devrimci mücadelesi tam da bu zulmün karşısında filizlenir. Nasıl ki toplumsal mücadelenin farklı cepheleri birbirinden etkileniyor ve aralarındaki bağ güçleniyorsa; zindanlardaki devrimciler de bireysel özgürlükleri için değil, işçi sınıfının kurtuluşu için mücadele ediyor. Bundan dolayı zindanlar sadece devrimci güçlerin değil, harekete geçen sermaye egemenliğine ve faşizme karşı çıkan tüm güçlerin birincil sorunudur. Çünkü zindanlardaki tutsakların özgürlüğü sorunu tüm toplumun özgürleşmesi sorunudur yani bir devrim sorunudur!

Tecrit, işkence ve katliamlar, bu düzenin çöküşünü önleyemeyecektir. **Kapitalist düzen, devrimci mücadelenin karşısında giderek daha vahşi yöntemlere başvuruyor. Ancak toplumun her alanında karşı karşıya olduğumuz, artan sömürü ve baskı koşullarına karşılık kitlelerin yükselen mücadelesi ve devrimci durum kendini ortaya koymaktadır.** Marx'ın dediği gibi: "Zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyi olmayanlar" için mücadele, her yerde ve her koşulda sürmektedir.

Bugün bizlere düşen, zindanlardaki bu iradeyi dışarıdaki mücadeleyle buluşturmak, işçi sınıfı ve emekçilerin özgürlüğü için tek bir yumruk olarak birleşmektir. Tecrit, baskı ve sömürü duvarlarını yıkacak olan, birleşik devrimci mücadeledir. 19-22 Aralık zindan savaşlarında kaybettiğimiz yoldaşlarımızın kanı yerde kalmayacak! Bu katliamı yapanların, tecrit politikalarını sürdürenlerin heveslerini kursaklarında bırakacağız! Zulmün hesabını devrimle soracağız!

Unutmadık, Unutturmayacağız!

Tecridi Parçalayacağız, Bu Düzeni Yıkacağız!

Yaşasın Devrim ve Yaşasın Sosyalizm!

Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük!

MÜCADELE BİRLİĞİ PLATFORMU

İşçileri Göndermesi İçin Taşeron Para Teklifi

çalışmaya devam etmek zorunda kalıyorlar. Geçtiğimiz günlerde 78 yaşındaki bir işçi iş cinayetinde yaşamını yitirdi bu ülkede. 78 yaşındaki bir insan çalışmak zorunda kalıyor." diye soran Kaya, şantiyelerde işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin alınmadığını, işçilerin asgari ücret üzerinden sigorta primlerinin yatırıldığını ve devletten de vergi kaçırıldığını vurgulayarak, Çalışma Bakanlığı'nın şantiyeleri denetlemesi gerektiğini söyledi.

İşçilerin 7 aydır haklarının gasp edildiğini söyleyen Kaya, Çalışma Bakanlığı, TOKİ, Milli Eğitim Bakanlığı, SGK İl Müdürlüğü, Afyon Valisi, Afyon Belediyesi ve konuyla ilgili tüm yetkilileri bu sorunu çözmek üzere göreve çağırdı.

Kaya "İnşaat işçileri yalnız, değil, zannettiğiniz gibi bir şey bilmiyor da değil. İşçilerin Yapı Yol-İş Sendikası var. Ve Yapı Yol İş Sendikası'nın memleketin dört bir yanındaki şantiyelerde üyeleri var. Gerekirse bütün temsilciliklerimizdeki arkadaşlarımız buradaki işçilerin haklarını alması için harekete geçebilir." dedi.

İnşaat işçilerine KYK yurtlarında çalışan Otel Ve Turizm İşçileri Sendikası üyeleri de katılarak destek verdi.

İnşaat işçilerinin eylemi, eylemlerinin 4. günü olan 20 Aralık'ta anlaşmayla sonuçlandı.

Öğle saatlerinde yapılan görüşmede Sayın Prefabrik yetkilileri olumlu bir adım attı. İşçilerin haklarının ödenmesinden sorumlu olduğunu kabul eden şirket yetkilileri, taşeron firma ile birlikte işçilerin alacaklarının tespit edilerek bir protokol imzalayıp, bu protokol çerçevesinde ödemelerin yapılacağı sözü verdi.

Bunun üzerine işçiler eylemlerini sonlandırarak destek olan herkese teşekkür ettiler.

Afyon'da Sayın Prefabrik Hazır Beton'un üstlenici firma olduğu TOKİ ve Milli Eğitim Bakanlığı'na ait hastane ve okul inşaatlarında çalışan ve 7 aydır hakları gasp edilen Yapı Yol-İş Sendikası üyesi inşaat işçileri 17 Aralık'ta eyleme başlamıştı.

Yapı Yol-İş Sendikası, 19 Aralık günü bir yaptığı açıklamayla, taşeron firma AYG'nin işçilerin kendi bünyesinde çalıştığını ve alacakları olduğunu, fakat iflas aşamasında oldukları için ödeyemediğini belirttiğini ve işçilerin çalışma süreleri ve alacaklarına ilişkin belgeleri kendilerine ilettiğini söyledi. Sendika ayrıca, iş kanuna göre yüklenici firma olan Sayın Prefabrik Hazır Beton firmasının işçilerin çalışma koşullarından ve ücretlerinin ödenmesinden sorumlu olduğunu fakat en başından itibaren olumlu bir adım atmadığını belirtti.

50 inşaat işçisinin 7 aydır gasp edilen hakları alamadıklarını anlatan Yapı Yol İş Sendikası MYK üyesi Barış Kaya "Arkadaşlarımız evlerine ekmek götüremiyor. Aylardır kiralarnı

borçlarını ödeyemiyor. Başka şehirlerden işlerini ailelerini bırakıp geldiler. Sayın Prefabrik yetkililerini provokasyon yaratmaya çalışıyor." dedi.

Sayın Prefabrik Hazır Beton firması tarafından işçilerin haklarını ödemediği gönderilmeye çalışıldığını ifade eden Kaya, "Günlerdir bize 'Taşeron ödeme yaptık. Tekrar ödeme yapamayız. Bizde alacağı yok.'" dendiğini, fakat taşeron firmanın hakedişi bulunduğunu ve bu meblağdan işçilerin alacaklarının ödenmesi ile sorunun çok basit bir şekilde çözülebileceğini söyledi.

Bütün şantiyelerde işçilerin sigorta primlerinin asgari ücret üzerinden yatırıldığını ve vergi kaçırıldığını dikkat çeken Kaya "İşçilerin yalnızca çalışırken değil, emekli olduktan sonra alacakları maaşı da etkilediği için işçilerin geleceklerini, çocuklarının geleceğini de çalyorlar." dedi.

"İşçiler emekli olduktan sonra aldıkları maaş yetmediği için dinlenmeleri gereken yaşlarda

İşçiler Haklarını Eylemle Aldı

İstanbul'un Esenyurt İlçesi Hoşdere Mahallesi'nde, MEB tarafından yaptırılan Yapı & Yapı İnşaat'ın yüklenici firma olduğu okul inşaatında, taşeron Doğu İnşaat'ta çalışan Yapı Yol-İş Sendikası üyesi işçiler aylardır gasp edilen haklarını 20 Aralık'ta eylem yaparak aldı.

Yapı Yol-İş Sendikası yönetici ve üyeleri basın açıklaması yapmak için okul önüne geldiklerinde, okul inşaatı çevresinin 1,5-2 km mesafe boyunca polis ablukası altına alındığını gördü. Sendika yaptığı açıklamasında, işçilerin okul inşaatında çalıştığını, okulun yapımının tamamlandığını fakat 20-25 işçinin 2-5 aydır maaş ve mesailerinin ödenmediğini, bazılarının alacaklarının bir

kısımının ödendiğini açıkladı.

İşçilerin hakları ödenmemesine rağmen şantiyeden atılmaya çalışıldığını belirten sendika, "Günlerdir gerek üstlenici firma Yapı & Yapı İnşaat, gerekse de taşeron Doğu İnşaat yetkilileriyle gerekli bilgileri paylaşarak diyalog kırmaya çalıştıklarını söyledi.

Örgütlenme Uzmanı Ergül Çiçekler "Bu çabalarımıza ne yazık ki olumlu bir dönüş alamadık. Doğu İnşaat işçilerin haklarına çökmüş, ödemeye yanaşmıyor. Bu durumda İş Kanunu'na göre hem yüklenici firma Yapı & Yapı İnşaat, hem de okulu yaptıran Mili Eğitim Bakanlığı işçilerin çalışma koşulları ve haklarının ödenmesinden sorumludur. An itibarıyla

muhataplarımız üstlenici firma Yapı & Yapı İnşaat ve MEB'dir." dedi.

İşçiler dondurucu soğuk havaya rağmen sabahın erken saatlerinden mesai bitimine kadar eylemlerine devam etti. Mesai bitimine yakın Yapı & Yapı İnşaat yerlileriyle yapılan görüşme sonucunda işçilerin tüm hakları ödenerek eylem kazanımla sonuçlandı.

Arıtış Kriyojenik İşçileri de Grevde

Resmi Gazete'de yayımlanan Cumhurbaşkanlığı kararıyla yasaklanan metal grevleri, devam ediyor. Hitachi, GE Grid Solutions ve Schneider Elektrik grevlerine Balıkesir Gönen'de bulunan Arıtış Kriyojenik fabrikası da eklendi.

Toplamda 2 bine yakın işçiyi ilgilendiren toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde Hitachi, GE Grid Solutions ve Schneider Elektrik işçilerinin grevi, 4 Aralık'ta gece yarısı yayımlanan Cumhurbaşkanı kararıyla yasaklanmasına rağmen sürüyor. 19 Aralık günü Balıkesir Gönen'de bulunan Arıtış Kriyojenik işçileri de greve çıktı.

Grev alanında konuşan Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Özkan Atar, hayat pahalılığı ve alım gücündeki düşüşle birlikte işçi sınıfının en zor dönemlerden birini yaşadığını ifade etti. İşçilerin aylık kazançlarıyla neredeyse kiralalarını bile ödeyemeyecek duruma geldiğini söyledi. Toplu sözleşmeler aracılığıyla kazançlarını bir nebze olsun arttırmaya çalıştıklarını belirten Atar, "Kimse grev hakkımızı elimizden alamaz" diyerek grevin Anayasal bir hak olduğunu hatırlattı.

Polonez İşçileri Yürüyüşüne Ara Verdi

Sendika üyesi oldukları için işten atılan ve 152 gündür mücadele eden Polonez fabrikası önünde eyleme başlayan işçiler, bir önceki hafta Ankara'ya "Anayasal Hak Yürüyüşü" başlatmıştı. Polis engeli nedeniyle bir hafta Çatalca Adliyesi önünde kefenli açlık grevi yapan işçiler, 17 Aralık günü Gülsuyu'ndan Kartal Adliyesi önüne geldi. Burada da polis engeliyle karşılaşan işçiler geceyi Kartal Adliyesi önünde geçirdi ve sabah yürüyüşe geçmek istediğinde yeniden polis engeliyle karşılaştı.

İşçilerin kararlılığı sonucunda polis yolu açtı ve Polonez işçileri buradan Gebze Adliyesi önüne ulaştı. Burada Gebze emek örgütlerinin karşıladığı Polonez işçileri basın açıklaması yapmak için Gebze Kent Meydanı'na yürümek istediklerinde bir kez daha polisin saldırısıyla karşılaştı.

Gebze Meydanı'na ulaştıklarında ise Tek Gıda İş Sendikası Örgütlenme Uzmanı Yunus Durdu bir açıklama yaparak "Konunun çözüleceği konusunda görüşmeler yapıldığına dair bilginin ulaştığını" söyledi.

İki gündür Türk-İş Konfederasyon Başkanı Ergün Atalay ve Tek Gıda İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Türkel'in Çalışma Bakanı Vedat Işıkhani ile görüşmeler gerçekleştirdiğini belirten Yunus Durdu "Polonez işçilerinin bu sorununu iki üç gün içerisinde çözümüne ilgili sendikamıza, konfederasyonumuzun yetkililerine bu konunun çözüleceği noktasında söylemesiyle biz Polonez işçileri olarak, Gebze Meydanı'ndan devam edeceğimiz Ankara yürüyüşümüzü üç günlüğüne ertelemiş bulunmaktayız." dedi.

Polonez işçilerine destek veren onların mücadelesini ve sesini yükselten tüm kurumlara ve basın emekçilerine teşekkür eden Durdu, Çatalca Adliyesi önünde eylemin devam edeceğini belirtti.

Kocaeli Çayırova'da bulunan ve kısa süre önce MESS üyeliğinden ayrılan Green Transfo Energy işyerinde de 25 Aralık'ta greve çıkmaya hazırlanıyor. Böylece 5 işletmede grevde olan metal işçilerinin sayısı 2 bine yükselecek.

"Ülkemize Ve Milletimize Hayırlı Olsun"

Bu sözlerle karşıladı cumhurbaşkanı 2025 yılı boyunca işçilere ödenecek asgari ücret rakamını...

Büyük patron IMF, "asgari ücret artışında geçen yıl olduğu gibi enflasyonun ciddi şekilde yükselmesine yol açacak bir artış yapılmamalı" demişti.

Uluslararası kredi derecelendirme kuruluşu S&P Türkiye'nin kredi notunu BB-ye yükseltirken, asgari ücret zammının %30'un üzerinde olmaması gerektiğini söylemişti.

MÜSİAD Başkanı Mahmut Asmalı, katıldığı BloombergHT yayınında "Bana göre %25'in üzerinde bir asgari ücret artışı doğru değil" demişti.

Ankara Ticaret Odası "Asgari ücrete yapılacak zammın %25 seviyesinde olması gerektiği kanaatindeyiz" demişti.

Merkez Bankası Başkanı ABD ziyaretinde yatırımcılara asgari ücret zammında beklenen enflasyon oranında zam yapılacağını söylemişti.

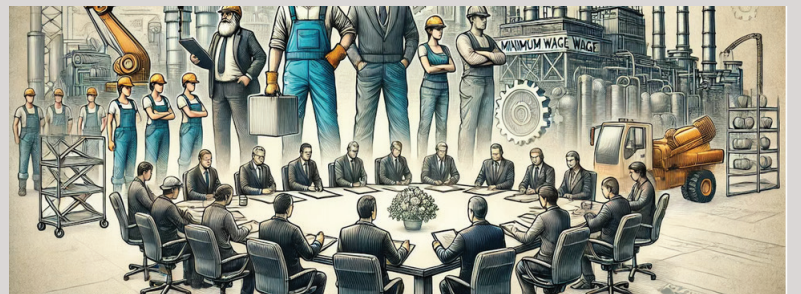
TÜSİAD, "Asgari ücreti beklenen enflasyona göre yaparsak adil olmuyor. Asgari ücreti gerçekleşen enflasyona göre yaparsak programı bozuyor" demişti.

Ve sonuç olarak sendikaların, işçilerin, emekçilerin, asgari ücretle geçinen milyonların ve dahi enflasyon oranının yüzde kaç olduğunun hiç önemi yok. Burjuvazi kararını verdi, asgari ücret 2025 yılında %30 zamlı 22.104 TL oldu. Yani asgari ücret, Türk-İş'in hesapladığı açlık sınırının sadece 2.000 lira üzerinde, yoksulluk sınırının ise neredeyse üçte biri...

Bu esnada 2025 bütçesinde saraya günlük 46 milyon lira bütçe ayrıldı. TÜİK enflasyon oranı %47, ENAG enflasyonu ise %86,76. Ve bu açıklanan rakam, diğer tüm sektörlerde ücret zamlarının belirlenmesinde temel alınacak.

KESK, DİSK, Türk-İş gibi sendikalar ilk anda tepkilerini sosyal medya üzerinden yaptıkları açıklamalarla gösterirken, asıl tepki, önümüzdeki günlerde sokakta yaşamdan kovulan işçiler, emekçiler ve açlığa mahkum edilenler sokakta gösterecek.

Sokakta Kazanacağız!

Amazon İşçileri Greve Çıktı

Kaynak: Labour Notes

Struggle La Lucha internet sitesinden haber yorum olarak çevrilmiştir.

Çeviri Kolektifi

ABD’de Amazon depolarında örgütlü Teamsters Sendikası Amazon’un 7 deposunda greve giderken, polis grevci işçilere saldırdı.

Amazon’un San Francisco, Chicago, Atlanta, Güney Kaliforniya ve New York City’deki yedi tesisinde çalışan depo işçileri ve teslimat şoförleri, sendikanın ABD tarihinde Amazon’a karşı yapılan en büyük grev olduğunu söylediği greve 21 Aralık günü başladı. Staten Island’daki JFK8 sipariş karşılama merkezinde çalışan sendikalı işçiler de grev kararı aldı ve yakında onlar da bu grevi takip edebilirler. Beş teslimat istasyonu ve iki sipariş karşılama merkezi olmak üzere tüm bu lokasyonlardaki işçilerin ezici çoğunluğu, şimdiden grevden yana desteğini gösterdi ve sendikanın tanınmasını talep etti. Teamsters Sendikası Amazon’a bir ultimatom verdi: **“15 Aralık’a kadar sendikaları tanıyın ve pazarlığı kabul edin ya da greve yüzleşin!”**. Amazon harekete geçmedi.

Skokie, Illinois’deki DIL7 teslimat istasyonundan teslimat yapan Riley Holzworth, *“İşverenimiz olarak bizimle daha yüksek ücret ve daha güvenli çalışma koşulları konusunda pazarlık yapma sorumluluklarından kaçıyorlar”* dedi.

New York Queens’teki DBK4 teslimat istasyonunda polisler, greve destek vermek için aracını durduran bir Amazon sürücüsünün üzerine çullandı ve onu gözaltına aldı. JFK8’de olası bir grev beklentisiyle polis önceden tesisin yanında kamp kurmuştu. Bununla birlikte, grev gözcüleri

altı saat boyunca tesis dışındaki trafik akışını yavaşlatarak her iki dakikada bir sadece bir kamyonun geçmesine izin verdi. Yine geçtiğimiz günlerde bir depo önünde bekleyen grevci işçilerin bulunduğu alana şirket yetkilileri lağım sularını yönlendirerek aşağılık tavırlarını bir kere daha kanıtladı.

Teamsters sendikası Amazon’u örgütlemeyi bir öncelik haline getirdi; New York Times sendikanın bu örgütlenme çabasına 8 milyon dolar aktardığını ve 300 milyon dolarlık grev fonuna erişim taahhüdünde bulunduğunu bildirdi.

Tek Düşünebildiğiniz Şey Uyumak

Grevin zamanlaması stratejik: “yoğun sezon” olarak bilinen tatillerde paket hacimleri balon gibi yükseliyor, bu nedenle Amazon’un kesintiyle başa çıkması kolay değil. 2023 tatil sezonunda Amazon, tüm küresel çevrimiçi siparişlerin yüzde 29’unu elinde tutuyordu.

Talep artışına ayak uydurabilmek için pek çok çalışan, zorunlu fazla mesai yapmak zorunda kalıyor; çocuk bakımı ve diğer yükümlülükler de cabası. 2018’den beri JFK8’de çalışan vardiya sorumlusu Wajdy Bzezi, *“Bize günde artı bir saat fazladan mesai veriyorlar”* dedi. *“Oğlumun zar zor görebiliyorum.”*

Beş yıldır JFK8’de çalışan paketçi Ken Coates, *“Tatil deyince aklınıza ailenizle vakit geçirmek, yeniden bir araya gelmek geliyor”*

diyor. *“En yoğun zamanlarda ise tek düşünebildiğiniz şey uyumak oluyor.”*

Amazon, artan talebi karşılamak için şirket ülke çapında 250.000 mevsimlik işçiyi işe aldı. Bu kadar örgütsüz işçi grevin gücünü azaltabilir, ancak mevsimlik işçiler de aynı stresle karşı karşıyalar ve genellikle böyle hamleler sendikal mücadelenin güçlenmesinin önünü açıyor.

En Yoğun Sezon, Yaralanma Sezonu

Sezonluk işe alımlar için aceleye getirilen eğitimin zincirleme etkileri, herkesi daha az güvende bırakıyor.

Coates, *“Sadece geçtiğimiz ay, işi nasıl yapacağını bilmeyen yarım düzine yeni çalışanla karşılaştım”* dedi. *“Kendi hatalarından değil, tamamen eğitmenlerinin onlara yeterli zaman vermemesinden kaynaklanıyordu.”*

Amazon’da en yoğun sezon, işçiler için en yoğun yaralanmalar anlamına geliyor. Senato’nun Sağlık, Eğitim, Çalışma ve Emeklilik Komitesi’nin Temmuz ayında yayınladığı ara rapor, Prime Day ve tatil sezonunda yaralanma oranlarının hızla arttığını ortaya koydu.

Yasal Bir İş Gibi Değil

Yoğun sezonun dışında bile iş çok yorucu. Amazon’un acımasız verimlilik kotalarını güvenli bir şekilde karşılamak neredeyse imkansız ve işçileri saatte 18 dolar karşılığında sırtlarını ve dizlerini mahvetmeye zorlar.

Senato’da hazırlanan bir raporda ise Amazon işçilerinin yaralanma oranlarının “tüm depo sektörü için ortalama yaralanma oranı üzerinde önemli ve artan bir etkiye” sahip olduğunu ortaya koydu.

Amazon malları taşıyan ve bedenleri parçalayan bir şirket. Ve bu düzeyde bir sömürü her fırsatta teşvik edilirken neden olmasın? Raporlama gereklilikleri kolayca atlanabiliyor; şirket, işçilerin iş başında maruz kaldıkları yaralanmaların gerçek sayısını gizlemek ya da yanlış teknik kullandıkları için suçu işçilerin üzerine atmak için bünyesindeki sağlık tesislerini kullanıyor gibi görünüyor.

Coates, *“İş başında kaç kez yaralandığımı size anlatamam”* dedi. *“Banyomuzda <Güvenliğinizden en çok sorumlu olan kişiye bakıyorsunuz> yazan bir ayna var. Bunu her görmek zorunda kaldığımda sinirleniyorum. Bu sadece sorumluluğu başkasına atmaktır.”*